

[Aksel Larsen.]

samfund til byrde. I så fald siger man, at de ikke automatisk kan få indfødsret. Således har det været hidtil, og der har været tilfælde, hvor man oven i købet, når en dansk kvinde har indgået ægteskab med en udlænding, som har ønsket at bosætte sig her, fra politiets side har villet udvise begge parter af landet.

Der tales om ligeret for kvinde og mand. Jeg er af den mening, at stort set mangler der en hel del i, at kvinder er ligeberettigede med mænd. Men jeg har på den anden side også lyst til at tale en del om mænds ligeberettigelse med kvinder. Man kan ikke komme her og sige, at der skal være en speciel ret for kvinder til ved giftermål automatisk at erhverve dansk indfødsret, når man ikke samtidig gør sig til talsmand for, at der også skal være en sådan automatisk ret for manden.

Man siger, at man finder det urigtigt at gennemføre en lovgivning, der giver politiet magt til at skille en familie ad. Ja; det kan man være modstander af, og jeg synes heller ikke, det er sympatisk, men jeg ville ønske, at ikke alene det nævnte mindretal, men også et overvældende flertal i det høje ting ville gøre dette synspunkt gældende også i andre spørgsmål end vedrørende statsborgerret og erhvervelse og fortabelse af indfødsret. Jeg tænker på den del af den sociale lovgivning, der giver myndighederne ret til administrativt uden dom, uden retskendelse, uden mulighed for den pågældende til at forsvare sig eller blot vide, hvormed myndighederne begrundet deres afgørelser, at skille familier ad. Sådan noget praktiseres jo i hundreder af tilfælde i det samfund, vi befinder os i; i henhold til de sociale love, der er samlet under den såkaldte socialreform. Når man her er så ked af, at politiet faktisk får myndighed til at skille ægtefæller ad, synes jeg, at man også skulle være ked af det i de tilfælde, hvor det ikke drejer sig om en dansker eller udlænding, men hvor det drejer sig om folk, der er fødte danskere, og som ved myndighedernes administrative indgriben kan skilles ad og i mange tilfælde bliver det.

Det betyder ikke, at mit parti ikke deler de betænkeligheder, som jeg forstår det pågældende mindretal også nærer, og som i hvert fald er kommet til udtryk gennem nogle af de taler, vi har hørt her. Vi deler faktisk disse betænkeligheder, fordi der unægtelig med denne lovændring lægges en yderligere magt i politiets hånd på et område, hvor der ikke findes lovebestemmelser, som, om jeg så må sige, kan sætte en grænse for

politimyndighedernes eventuelle vilkårlighed.

Jeg kunne ønske en reform af lovgivningen om indfødsrets meddelelse, og det er muligt, den skulle gå endnu videre. Jeg tænker på, om det virkelig er nødvendigt for en nordmand og svensker at skulle opholde sig 10 år her i landet for at blive dansk statsborger. Jeg kunne finde det ønskeligt, at en lovændring af denne art var ledsaget af betryggende og let forståelige og uomtvistelige lovebestemmelser om, hvad politiet kan, og hvad politiet ikke kan — bestemmelser om en vis retsbeskyttelse for udlændinge i Danmark. Noget sådant har vi ikke, og jeg henstiller til regeringen, at man overvejer dette spørgsmål, og at man i hvert fald er opmærksom på, at her bør ikke ske misbrug eller overgreb fra politiets side, for man er jo ikke garanteret mod det, når indfødsretsloven ændres som her foreslået.

Jeg vil imidlertid trods vore betænkeligheder stemme for det foreliggende lovforslag af de grunde, jeg har anført.

Evald Christensen: I det par dage, da vi var nogle stykker, der diskuterede dette spørgsmål med nordmænd og svenskere, blev jeg klar over, at jeg måtte stemme for naturalisationsprincippet. Selvom erklæringsprincippet er dybt rodfæstet i os og i mange måder kan være vanskeligt at komme bort fra, synes jeg alligevel, at nu må vi gå over til naturalisation såvel for kvinder som for mænd. Jeg forstår også kvindernes tanke, at de vil ind under det princip.

Under udvalgsforhandlingen spurgte jeg den højtærede indenrigsminister, om loven ville føre yderligere og dyrere administration med sig. Den højtærede indenrigsminister sagde til os, at det ville den ikke, og det var jeg glad ved. Jeg var også glad ved, at den højtærede indenrigsminister udtalte, at der ville blive administreret rimeligt — man kunne måske sige så lidt som muligt — med al rimelig hensyntagen.

Jeg skal endelig fremhæve, at lovgivningen på dette område nu bliver fællesnordisk hvilket vil hjælpe ikke så lidt med hensyn til at føre den ud i livet, og vi kan vel tage det lille skridt frem imod, at forskellene fjernes, så vi i Norden ikke blot kan kaldes brødrefolk, men mere og mere også bliver det.

Per Federspiel: Jeg beklager, at jeg ikke kan dele den modstræbende tilslutning til dette lovforslag, der fra forskellige sider er kommet til orde. Dette lovforslag skulle egentlig have to formål for øje. Det første